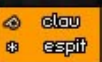

Serrat dels Monjos.
Planetes Transparents (V+, 200 m)
Primera ascensió:
O. Masó i A. Masó (agost de 2000)
Material:
10 cintes, joc de friends, tascons i vagues.

Com altres vies del Serrat dels Monjos la Planetes Transparents ens deixa sensacions contraposades: per una banda trams força interessants i originals (com la xemeneia del Satèl·lit) i per altra la discontinuïtat i la vegetació inevitable d'aquesta paret. En definitiva, una escalada distreta, discontinua, bona per gaudir posant ferros i amb roca variable.

Recordeu que segons l' "Acord sobre la regulació de l'escalada al Parc Natural de la muntanya de Montserrat", en aquesta zona (D) resta prohibida l'escalada del 1 de març fins el 31 de juliol.

- Via: Planetes Transparents
- Zona: Montserrat – Serrat dels Monjos
- Dificultat: V+ (MD)
- Llargària: 200 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via semi-equipada amb espits i claus
- Material: 12 cintes exprés, joc de friends, joc de tascons i vagues per savines
- Orientació: Sud

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament de les Coves del Salnitre. Pugem per les escales fins trobar un camí que surt a mà dreta (tot just abans d'arribar a les coves). El camí va vorejant la paret. L'hem de seguir una estona, primer vorejant el Serrat de les Garrigoses i un cop passat un torrent vorejant el Serrat dels Monjos. Una mica abans d'arribar a la part central del Serrat dels Monjos localitzem la via des del camí (uns 10 metres a l'esquerra de la via [El Último Sueño](#)) gracies a un diedre herbós. Hi ha un corriol que ens deixa al peu de via. P T escrit al l'inici.

L1(V-)

La via s'inicia amb uns passos sobre petites presses que ens permeten arribar al primer espit. Un cop xapat seguim cap a l'esquerra fins situar-nos a l'inici d'un diedre una mica vegetat. El diedre està net però és fàcil d'anar protegint-lo al gust. La part superior és més herbosa i resulta més senzill anar a buscar l'esperonet de l'esquerra per acabar de superar el tram.

Un cop deixem el diedre enrere haurem de superar uns blocs fàcils on hi entra molt bé el Camalot nº3. Superats els blocs anem una mica a l'esquerra per atènyer un petit diedre on trobarem el segon espit de la via. Sortim per l'esquerra i acabem de superar una serie de ressalts que ens menen fins la reunió. 2 espits; 45 metres.

L2(IV)

Anem a buscar un petit diedre tombat que tenim davant. L'escalem i seguim cap a la dreta, per placa fins arribar a una zona fàcil i trencada des d'on es veu la reunió. Llarg net; 25 metres.

L3(V+)

Sortim de la reunió flanquejant cap a l'esquerra per anar a buscar una fissura ampla. Escalem la placa amb l'ajut de la fissura. Els passos són atlètics fins xapar el segon espit

del llarg. Seguim amunt i després flanquegem cap a la dreta fins arribar a la reunió. 3 espits; 15 metres.

L4(V)

Sortim en tendència a la dreta per anar a buscar una canal amb roca trencada. Trobarem un espit i un clau que protegeixen els passos més delicats. Sortim de la canal i anem directes a cap una coveta (Cova Galàctica) Trobem un pont de roca just abans.

Ara anem cap a la placa de la dreta per una placa fàcil, amb millor qualitat de roca i protegida amb un parell d'espits. L'escalem fins la reunió. 3 espits i un clau; 30 metres.

L5(V)

Sortim caminant en direcció est. Hem de localitzar un esperó característic (El Satèl·lit) al peu del qual hi ha la cinquena reunió. Un cop allí anem a buscar la xemeneia que hi ha entre el Satèl·lit i la paret. Ens hi introduïm mirant al Satèl·lit i l'escalem més aviat per la banda esquerra. Es tracta d'un ramonage estret però del tot segur.

Un cop sortim de la xemeneia tenim que escalar per placa, al principi amb bona roca però però que va empitjorant a mida que es posa més vertical. Hi ha un parell d'espits que protegeixen el tram més delicat (a la ressenya original marca un pas d'Ae, però surt V en lliure). Un cop superat aquest tram la roca torna a millorar fins la reunió. 2 espits i un pont de roca; 35 metres.

L6(V)

Sortim de la reunió directes a buscar la canal que tenim davant. La roca torna a estar una mica trencada, però la part més vertical es troba protegida per un espit i un clau. Un cop superada la canal seguim grim pant i caminant en lleugera tendència a l'esquerra per anar a buscar una darrera canal. Escalem per la banda dreta aprofitant algunes fissures per acabar de protegir el tram donat que la roca es troba força trencada. Un cop sortim d'aquesta canal fem la reunió a una savina. Un espit i un clau; 50 metres.

Descens:

Hem de seguir pujant uns metres i després flanquejar per la carena cap a l'est fins que trobem una instal·lació de ràpel. Fem aquest ràpel (45 metres) i prenem un corriol poc definit que ens deixarà a una segona instal·lació, des d'on farem un segon ràpel (45 metres) que ens deixa al camí.

El que més m'ha agradat:

- El diedre del primer llarg.
- La tercera tirada, curta però molt estètica.
- El Satèl·lit i la seva xemeneia.

El que no m'ha agradat tant:

- La via és discontinua.
- Alguns trams herbosos (clar que som al Serrat dels Monjos)
- Roca trencadissa en algun punt, sobretot a la sortida de la tercera reunió i abans d'arribar a la sisena.